

සංඛ දමන ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසනසේක් දුර්වල හික්ෂුවක්හු අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස්තුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජුරු කෙණෙකුත් රාජ්‍යය කරන කල්හි අප මහාබෝසතානන් වහන්සේ සක්පිඹිනා කුලයෙක්හි ඉපිද වැඩිවයසට පැමිණ වසන කල්හි බරණැස්තුවර නැකැත් කෙළියට බෙර ලැවුහ. එකල්හි බෝසතානෝ මව්පියාණන් කැඳවාගෙන සක්පිඹිමෙන් වස්තුව ලබමි සිතා ගොස් සක්පිඹිමෙන් වස්තුව ලැබ ගමට එන කල්හි සොරුන් වසන අරණ්‍යයකට පැමිණ කල්පිඹිනවා වූ පියානන් වැලකුසේක. ඒ පියතෙම සක් හඬින් සොරුන් එහුබඳවයි කියා අනතුරුනැතුවම සක්පිඹිබේය. ඒසොරුහු පෙර කියනලද කුමයෙන්ම අවුත් වස්තුව පැහැරගත්තාහුය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේත් පුර්වයෙහි කියනලද කුමයෙන් මෙසේ කීසේක. සක්පිඹින්නේය. නොම සක් නොපිඹින්නේය. අධිකකොට ප්‍රමාණ ඉල්මවා නොපිඹින්නේය. අධිකකොට ප්‍රමාණ ඉක්මවා නොපිඹින්නේය. ප්‍රමාණ ඉක්මවා අධිකකොට පිඹිය වනාහි ඉතා ලාමක වන්නේය. කුමක්හෙයින්ද යත් සක්පිඹිමෙන් ලබන ලද වස්තුව නැවත නැවත සක්පිඹින්නාවූ අපගේ පියානන් විසින් නසනලද්දේයයි කීසේක. ශාස්තෘ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ මේ දම්දෙසුම් ගෙනහැර දක්වා වදාරා පුර්වාපර සන්ධි ගළපා මේ ජාතකය වදාළ සේක.

එසමයෙහි පියාණෝ නම් දැන් අකීකරු මහණ වූයේය. පුත්‍රව උපන්නෙමි තිලෝගුරු සමයක් සම්බුදු රජ වූ මම්ම වේදූයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.